

De Radicale Reformatie

Door P.F.v.d.Meer sr

Pentahof@planet.nl

www.pentahof.nl

Dit is uitgave no. 965 van het Lage
Landen Leerhuis

Datum 02-05-2016

Totale Reformatie

De geschiedenis toont ons het beeld van oorlogen, revoluties, machtsstrijd, haat, jaloezie, moord en doodslag, uitbuiting, parasiteren, woekeren en heerschappijvoering.

Na plusminus 6000 jaar op zulk een wankele en miserabele basis het leven en bestaan te hebben voortgezet, is het toch weleens de hoogste tijd om na te denken wat er allemaal mis is aan ons en de systemen die wij hebben opgebouwd en daarna in stand houden. Hoeveel onnodig leed, verdriet en ellende is er niet geweest, en hoeveel onnodig en onschuldige bloed is er niet vergoten door de eeuwen heen, tijdens oorlogen, Inquisitie, revoluties, etc.. Hoe komt dat nu? Zijn wij te hardleers om uit de geschiedenis lessen te trekken en fouten te vermijden? Kan de huidige mensheid een systeem ontwerpen en in standhouden wat werkelijk menswaardig is, dat beantwoordt aan de Goddelijke wil?

Wij moeten ons in deze studie beperken tot enige hoofdlijnen en voorbeelden uit de geschiedenis, daar er anders een heel dik boek vol kan worden geschreven over alle wantoestanden en oorlogen die er geweest zijn, en die waarin wij nu nog dagelijks verkeren. Wij letten in deze studie vooral op de geestelijke structuren uit de geschiedenis. Zo zien wij dat de feiten zich herhalen, zij het steeds in gewijzigde vorm.

Het blijkt n.l. uit alle machtsverhoudingen op aarde dat de wezenlijke fout in de mens zelf zit! Neem b.v. de Russische revolutie 1917, waarbij miljoenen mensen zijn gedood. In 1997 zei de president Jeltsin van Rusland, dat die revolutie een grote misslag is geweest!

Wij hebben in Iran het bewind van de Sjah zien vallen, en in Roemenië het bewind van Ceasescu. De Balkan-oorlog, de invasie in Afghanistan en Irak. De executie van Saddam Hussein en Gadaffi.. Maar wij zien tevens dat de revoluties, waarbij zoveel mensen voor hun onafhankelijkheid vochten en sneuvelden, **niets** uithaalden. Degenen die erna aan de macht kwamen gingen in hetzelfde spoor van hun voorgangers voort, zij het onder een andere naam en onder andere voorwendsels. Macht verblindt, en eenmaal zélf aan de macht vervalt men in dezelfde fouten als de voorgangers!

Overheden en machten zijn veelal parasieten. Zij leven over de ruggen der bevolkingen, zonder zelf iets wezenlijks te produceren. Men is blind voor eigen status. Macht verblindt. Eenmaal aan de macht meent men het wel geschoten te hebben, en voelt men zich heer en meester over de bevolkingen. Dan rijst het verzet, komt er revolutie en oorlog, en wég is de machthebber! Machthebbers vervallen steeds in dezelfde fouten. Zij menen dat zij de macht zelf in handen hebben. Ook bij grote instellingen en maatschappijen is dit het geval. Zij zien niet in dat zij afhankelijk zijn van het volk, van de klanten. Nee, eenmaal aan de macht gaan zij het volk terroriseren en uitbuiten. Dan komt er ongenoegen bij het volk, waarna de machthebbers of instituten in elkaar storten, tot grote verbazing van hun leiders. Zo zijn er reeds vele onafhankelijkheidsoorlogen gevoerd, waarbij men binnen de kortste keren wéér geknecht werd door hetzelfde principe!

Ook de kerk heeft de armen altijd zalig gesproken, terwijl zij zélf in rijkdom leefde over de ruggen der armen!

Wát toont de Bijbel, en welke oplossingen draagt de Bijbel aan?

De Bijbel toont dat de mens niet goed is. Maar er is verschil. Er is een strijd tussen het Slangenzaad en het Vrouwenzaad. Gen.3:15.

15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

Het Slangenzaad is onbekeerlijk, en het Vrouwenzaad kan door de Geest ontvankelijk gemaakt worden voor bekering en herstel met God.

De bedoeling van de Schepper met Adam en Eva was om Zijn Koninkrijk op aarde te vestigen. Dat wil zeggen om Zijn heerschappij over heel de aarde te doen gelden.

In de voortijd had een gevallen engel zich met zijn trawanten, o.a. Atlantiden, op aarde gevestigd en van andere wezens bediend om van de mooie schepping een puinhoop te maken, waardoor de aarde **woest, ledig en chaotisch werd**.

God heeft geen chaos geschapen. Die chaos is gemaakt door de gevallen engelen, zoals ook hun nazaten er heden weer een puinhoop van maken. De gevallen hoofden hadden oudtijds de Behemoth, Rahab en Leviathan ingeschakeld om de aarde tot een chaos te maken.

De scheppingsdagen zoals wij die nu kennen uit Gen.1 zijn in feite **her-scheppingsdagen**. Het doel daarvan was om de aarde weer terug te

brengen onder Gods heerschappij. Daartoe had God de mens ADAM, en zijn vrouw Eva gemaakt, om Zijn uitvoerders te zijn. Wij kennen de geschiedenis hoe zij ten prooi vielen aan Nachash (de slang) en van de rechte weg zijn afgebracht door middel van de verleiding.

God bereikt Zijn doel. Zijn factor 'herstel' werkt en is in de Schepping ingebouwd. Hij zorgt voor herstel, en Zijn rijk zál er komen!

De belofte wordt gedaan dat het Vrouwenzaad de kop van het Slangenzaad eens zal vernietigen. Dit is de proclamatie van Goddelijke oorlogvoering via Zijn eigen zaadlijn!

Spoedig werd Kaïn geboren, en daarna Abel. Een tweeling van uiteenlopend bloed, karakter en instelling. Kaïn was uit de vader den Boze, zie 1Joh.3:12, het Slangenzaad, Abel was het Vrouwenzaad. Kaïn vermoordde zijn broeder Abel, en daarmee het ganse mensengeslacht dat uit Abel had voort kunnen komen. God zet Zijn zaadlijn in Seth voort. En ook de strijd zet zich daarin voort.

De geschiedenis toont deze machtsrijd. Het is oorlog op oorlog. Verzet en strijd om onafhankelijkheid. Het Slangenzaad tracht altijd te parasiteren, de macht uit te oefenen over het Vrouwenzaad. Maar ook in het Vrouwenzaad zitten gemuteerde genen, doordat Eva van het zaad van Nachash in haar bloedbanen heeft ontvangen. Ook in het Vrouwenzaad leeft het parasiteren, macht uitoefenen van de een over de ander. De Schrift windt er geen doekjes om dat ook het Vrouwenzaad in veel opzichten boos en verdorven is! Met dit ene levensgrote verschil: Het Vrouwenzaad is en blijft ontvankelijk voor waarachtige bekering en herstel in Gods gunst! Het Slangenzaad kán zich niet bekeren! Dat zegt Jezus zelf tegen hen, dat zij, die geleerd zijn kwaad te doen, niet goed kúnnen doen, daar een luipaard zijn vlekken niet kan wijzigen! zie Jer.13:23; Matth.12:33; Luk.6:45; Joh.3:20

Kort Bijbels overzicht:

De Bijbel toont ons het verleden, het heden en de toekomst.

De zgn 'moederbelofte' bevat ook de 'zaadbedreiging', Gen.3:15.

Wij zien hier twee zaadlijnen (zie onze brochures over de twee zaadlijnen). Aan het begin staat het einde reeds definitief vast. De kop van het Slangenzaad wordt vernietigd! De Schrift toont Kaïn als de hoofdvertegenwoordiger van het Slangenzaad, dat zich hoofdzakelijk in

één wereldwijd systeem voortbeweegt door de geschiedenis. Dit systeem is het zgn 'Babylon-systeem'. Een systeem van geld en rente, woeker en uitbuiting, sex en astrologie, afgodendienst en bijgeloof, geweld en heerschappijvoering, etc. Kortom, het is een anti-goddelijk systeem, vol misleiding en bedrog, onrecht en moord.

De Schrift toont dat het Kaïn-nageslacht zich gemengd heeft met het Ezau-nageslacht, alsmede met de gevallen engelen en wezens uit de voortijd, Gen.6. Zij zijn de bouwers van de wereldrijken. Het is steeds dezelfde geest van Babel, die uitmond in het Grote Babylon, de Nieuwe Wereldorde. Alle aardse regeringen zijn hen onderworpen, daar zij de macht en het geld hebben. Wee de landen die niet meelopen, o.a. Irak en Libië, Iran en Noord Korea, Syrië!

Tegenover dit Slangenzaad staat het Vrouwenzaad, het wáre Israëel der twaalf stammen. De Schrift toont dat dit Israëel het verkoren volk is van God, dat apart zal wonen en tot vrijheid is geroepen. De Bijbel verhult de vele zonden van het volk en haar leiders niet. Israëel is ten prooi geworden van de vele verleidingen en aanslagen van het Slangenzaad, doch zal uiteindelijk overwinnen. De algehele teloorgang en ondergang van Babylon lezen wij in Jeremia 50-51 en in Openbaring. Israëel is geroepen alleen Jahweh te dienen en te gehoorzamen. Wij mogen Babel en haar systemen niet dienen. Zodra wij ervaren dat er een systeem of bevoegd gezag over ons heerst in de geest van Babylon, is gehoorzaamheid niet langer vereist. Zulk een overheid is onze voorbede onwaard.

In de Schrift zien wij het historisch verloop van de 'eeuwige strijd' tussen het Vrouwenzaad en Slangenzaad. Daar de Schrift eindigt bij het boek Openbaring, hebben wij de gewijde geschiedenis nodig om te weten wat er nadien zich heeft afgespeeld.

Wij kennen de geschiedenis daarna. De eerste christenen werden vervolgd en gemarteld. In de tijd van Constantijn ging het ogenschijnlijk beter, maar zien wij de wereldlijke macht de teugels der kerk in handen nemen. Vele dwalingen werden ingevoerd, o.a. de zondagsheiliging, kinderbesprenkeling, kerkelijke ambten, etc.

De machtsrijd zet zich voort. De menselijke geest blijft barbaars. Uiterlijk had alles wel de schijn van vroomheid, maar van binnen was het een rovershol en bordeel. De donkere Middeleeuwen tonen ons zulks. In werkelijkheid was er **niets, maar dan ook niets** waarin het christendom

in wezen verschildte van het barbarendom. Vele kerkelijke feestdagen en inzettingen waren oude heidense feesten die verchristelijkt waren. De machtspositie der kerkelijke leiders verschildte in niets van het wereldlijke systeem.

Tijdens de zogenaamde christelijke feesten werd er goed gedronken ...etc. Deze feesten werden vooral aangegrepen om de losbandigheid de vrije teugel te geven. Kerken werden huizen van ontucht. In de loop der geschiedenis zien wij dat mensen en systemen hun verontschuldiging gereed hadden om hun doen en laten te rechtvaardigen. Alle ketterjachten en barbaarsheden baseerde men op het zgn. O.T., waarin het patriarchale stelsel nog doorklinkt. De evangeliën ademen een ándere geest uit. Godsdienst heeft in alle tijden voor de waanzinnigste denkbeelden gezorgd. Godsdienst heeft de mensen menigmaal verlamd in hun denken en handelen. Vandaar dat Karl Marx zei dat religie de opium van het volk was. Dit moet dan zien op de valse religie van het Slangenzaad, het Farizeïsme in al haar verschijningsvormen, en niet op de enige ware aanbidding van God. Bijna alle geestelijken denken nog in termen van geld, en dat doet het evangelie niet! Men is door geld slechts geïnteresseerd in macht, en daardoor ongeïnteresseerd in de ware en diepere betekenis van het geloof. In naam voerde de kerk een langdurige strijd tegen het priesterhuwelijk, maar in werkelijkheid hielden alle geestelijken er focaria's (vrouwjes) en concubines op na. Het volk heeft altijd veel bijgeloof vertoond, en de geestelijken maakten daarvan gretig misbruik.

De kerk had haar eredienst en sacramenten ingesteld, die in weinig of niets verschilden van de oude heidense riten en magie. Boeren en dorpelingen behoorden tot de meest verachte stand en hadden politiek gezien geen enkel recht. De maatschappij tijdens de Middeleeuwen is verscheurd geworden door de standsverschillen. De kerk was de machtigste organisatie, en de mensen waren algeheel afhankelijk van haar diensten. De kerk beïnvloedde heel het leven. Wilde men op de maatschappelijke ladder omhoogklimmen, dan was men aangewezen op de kerk en haar scholen. De kerk had zelfs de macht zonden te vergeven en de arme lijdens een plaats in de hemel te geven. Het is wel in te denken dat de kerk alle intelligente mensen tot zich trok. Priester of geestelijke te worden bood vele voordelen, temidden van een onveilige wereld. De boeren hadden echter een zeer arm bestaan vanwege de onveiligheid. Er

waren veel roofridders, en de kerk beroofde hen via allerlei belastingen. De boer was in feite vogelvrij. Kloosters waren uitbuitings-instellingen (zie Emil Rosenow: De Priesterheerschappij p.75). De armen werden stelselmatig arm, dom en op een afstand gehouden.

Binnen de R.K.kerk zien wij de machtsontplooiing, en hoe men daartoe zelf wetten en instellingen maakte. De bisschoppen zagen in, dat een geestelijkheid zónder gezinnen bruikbaar was voor machts- en bezuitsuitbreiding der kerk. Dus werd het huwelijk verboden en het celibaat ingevoerd. In de eerste christengemeenten was het 'kerkelijk bezit' het bezit der armen. Zij konden daarvan in tijd van nood gebruikmaken. Dit was een vorm van Bijbels communisme.

Toen het kerkelijk bezit overging naar de clerus (de geestelijke stand) probeerden de geestelijken zoveel mogelijk van het kerkelijk bezit naar zich toe te trekken, en wel ten bate van hun eigen erfgenamen (kinderen). De hoogste geestelijken konden zich het meest verrijken. De top van de geestelijke macht zag dat het bezit der kerk op deze wijze binnen enige generaties zou zijn overgeheveld naar sommige geestelijken. Toen zag men zich genoodzaakt het celibaat in te voeren en de gehuwde priesters te verdrijven. Daarmee werd de seksuele chaos binnen de kerk nóg groter, maar beter dit dan dat het kerkelijk bezit zou wegebben. Het grote voordeel van het celibaat was dat de geestelijken erdoor vaster aan de kerk werden geklonken. Zij werden totaal afhankelijk gemaakt. Het celibaat-voorschrift legde de lagere geestelijkheid aan banden, en legde de hogere geestelijkheid vaster aan de paus via het investitur-verbod (geestelijken mogen niet investeren en eigendommen hebben). Zo werd de kerk een totalitaire wereldlijke economische macht die heel het geestelijke en maatschappelijke leven der mensen beheerste. De kerkelijke ambten werden verkocht aan de hoogst biedende. De biecht was een kerkelijk middel om de massa onder controle te houden, daar door de biecht alle geheimen van het familieleven, en alle staatsgeheimen konden worden afgeluisterd. De biecht fungeerde als een geheime politie inlichtingendienst, (E.Rosenow p.102) De geldzucht der geestelijken was onverzadigbaar, en de wonderlijkste dingen werden bedacht om maar weer één of andere kerkelijke belasting te kunnen opleggen. De diepgaande haat van het gewone volk tegen de kerk en de rijke edelen vindt zijn voornaamste grond en oorzaak in het stelselmatig onderdrukken en afpersen, en dat in naam van de Bijbel! De kerk was in

naam tegen woeker en rente, terwijl de ergste knevelaars haar eigen priesters waren, (E. Rosenow p.115). De kloosters hadden een eigen krijgsvolk (wij zouden zeggen 'deurwaarders') waarmee zij de boeren onder hun macht brachten. Niet de armen en de noodlijdende boeren waren de behoeftigen; nee, de priesters hadden de **gelofte der armoede** afgelegd (E. Rosenow p.120) en voor hén moest het volk nu geld ophoesten!

Hoe stringent de 'tiende' werd doorgevoerd kan men lezen op p.122 van E. Rosenow. Christenen mochten ook geen koopman (handelaar) of woekeraar zijn. Onder Constantijn de Grote werd de christelijke godsdienst staatsgodsdienst, zodat de clerus haar veroveringstechnieken in het brede kon gaan toepassen via kerkelijke regelgeving. De joden stonden altijd buiten de kerk (E.R.p127) en werden niet geduld, zodat zij zich niet op normaal werk konden toeleggen, maar min of meer gedwongen werden tot woeker en handel. Het canonieke renteverbond gold echter hén niet! De christen werd op deze wijze van de jood afhankelijk indien hij geld nodig had. De joden werden kapitalisten via hun geldhandel en woeker. Ook de paus trok er zijn voordeel van en eiste van de joden rente over hún rente. De kerk liet de woeker aan de joden over, daar de kerk hen in hun zonden wilde laten, en de joden van woeker geen gewetenszaak maakten. De kerk beschermde enerzijds de joden, maar plunderde hen als het haar uitkwam evenzeer. (E.R.p.128).

Om de aandacht van zichzelf af te trekken bedacht de kerk allerlei middelen om de joden te beschuldigen. Sloeg men een jood dood dan was men van zijn schuld af, en gaf men dan maar een deel aan de kerk, dan was dat geen zonde. Dit zette aan tot roof en moord op de joden.

De joden waren soms weliswaar zelf de bron en oorzaak van ongenoegen, maar de kerk was de aanzetter tot moord!

De kerk buitte echter de gewone en arme man zó intens gemeen uit, dat de jood en wereldlijke handelaar daarbij nog heiligen waren. Is het dan te verwonderen dat in Duitsland de boerenoorlog in 1525 uitbrak?

Met dreiging van hel en verdoemenis werden de arme boeren genoopt allerlei belastingen te betalen. Geld, geld en nog eens geld! was het wachtwoord der priesters. Zulke monsterachtige uitbuiting heeft de wereld nooit aanschouwd (E.R.p.142). Men leze ook van H.J.Hegger: Onrecht in de naam van Christus.

De Reformatie en Boerenoorlog

Nú gaat het gebeuren, zou men denken!

In de dagen van Luther zien wij de boerenoorlog, 1524-1525. De boeren werden uitgewrongen door de edelen en de kerk. Belastingen en lijfeigenschap (een soort slavernij en knechting) vormden toen een zwaar juk. In 1525 maakten de boeren gezamenlijk hun eisen bekend, samengevat in 12 artikelen, zich daarbij baserend op de Bijbel. Zij verlangden maatschappelijke vrijheden, evangelische prediking en vrije keus van predikers, afschaffing van lijfeigenschap, etc.

Luther stond aanvankelijk aan de zijde van de boeren en schreef toen een aansporing tot vrede aan de vorsten en geestelijke leidslieden. Hij vermaande hen toegevend te zijn. Maar ook de boeren waarschuwde hij tegen het gebruik van geweld, oproer en opstand. De opstand liet zich echter niet meer bedwingen. De boeren waren het zat en gingen op geweldadige wijze de kastelen en kloosters vernielen. (Om te weten hoe de sfeer en spanning in die dagen was leze men van Corvin Wierbitsky "De Papenspiegel", en van E. Rosenow "Tegen de Priesterheerschappij")

Luther ging fel ten strijde tegen de opstand der boeren toen hij zag dat het uit de hand liep, met zijn geschrift: 'Tegen de roofzuchtige en moordlustige rotte boeren'. In dit geschrift raadde Luther de overheden aan de opstand desnoods met geweld de kop in te drukken. Het is enkel duivelswerk wat de boeren bedrijven, zei Luther. In zijn eerste geschrift sprak Luther nog in het voordeel van de boeren. In zijn tweede geschrift keerde hij zich fel tegen hen. In zijn eerste geschrift houdt hij de edelen voor dat **zij** de bron van onrust waren, en dat **zij** die wantoestanden zelf hadden geschapen. *Gij zult anders moeten worden*, eiste Luther; *doet gij dat niet gewillig, zo wordt gij gedwongen; indien niet door de boeren, dan door een ander, die God daartoe verwekken zal*. Later, toen de toestand algemeen verergerde, keerde Luther zich fel tégen de boeren.

Luthers medestander **Andreas Karlstadt** koos de zijde van de boeren en noemde zichzelf 'de nieuwe boer'. Hij begon een beeldenstorm en schreef een boek tegen de Wittenberger 'lekkerbuiken'. Karlstadt heette Andreas von Bodenstein, geboren in 1480 te Karlstadt, en is in Bazel te 1540 gestorven aan de pest. Hij was hoogleraar theologie en ook nog meester in de rechten.

Thomas Müntzer, predikant te Alstadt, vormde een leger van ontevreden boeren en noemde zichzelf de 'uitroeier van het ongelooft'.

De boeren eisten herinvoering van het Jubeljaar. Luther ging hiertegen in verzet en eiste dat men de beeldenstormen stopte. Hij eiste burgerlijke gehoorzaamheid aan de overheden. Hij schreef: 'Als mijnheer Alleman (dus Jan-met-de-pet, de gewone boer) gewend aan geweld en wanorde in de kerken, zal hij ook spoedig tegen de burgerlijke orde optreden'.

Duidelijk spreekt Luther hier zijn minachting uit over de gewone boeren! Zo sprak premier Colijn tijdens de tweede wereldoorlog ook met minachting over het publiek, dat zij eventueel van koolbladeren wel soep konden koken, terwijl de elite lekkere soep had. Zij aten vis en het publiek kreeg de koppen. Prins Bernhard zei, toen de eerste bromfietsen in de jaren vijftig op de markt kwamen, dat dit te weelderig was voor de gewone werkmans, en de bromfiets geen gemeengoed mocht worden. Zelf had hij diverse auto's en paarden op stal staan.

Karlstadt bracht echter in de praktijk wat hij zei. Hieruit blijkt dat Karlstadt een véél grotere reformator was dan Luther! Men noemde hem en zijn navolgers: 'De **radicale reformators**'. Luther noemde dit '**evangelisch radicalisme**', en achtte het gevaarlijker dan de Roomse zede. Hierin toonde Luther zich zwak. Luther spande nog samen met de gevestigde autoriteiten en was bang voor hen. In zijn hart moet hij groot respect hebben gehad voor een man als Karlstadt, hetwelk blijkt uit het feit dat hij Karlstadt tijdens diens verbanning, vanwege zijn radicale hervormingen, in zijn eigen huis heeft verborgen gehouden en beschermd, (zie W. Balke, Omgang met de Reformatoren p.56).

Karlstadt trok in het openbaar zijn ambtsklederen uit en ging in grauwe boerenkleding lopen. Hij ging zélf de akker op om die te bewerken en wilde niet langer bezoldigd prediken en uitbetaald worden door een kerk. Hij ging nu zelfs tegen Luther geschriften schrijven, en eiste tevens dat men de sabbat weer zou gaan vieren!

Luther noemde dit ten onrechte 'gekkenwerk' van Karlstadt. Luther zelf genoot fl.200.-- kerkelijke inkomsten en bleef in zijn ambtsklederen rondwandelen. Karlstadt was een man van woord én daad!

Luther had de adel van Wittenberg aangeraden de priesters het huwelijk toe te staan (zie Kok-serie Kerkgeschiedenis no.5, p.34). Karlstadt ging echter veel verder en wilde het celibaat voor de monniken opheffen, waartegen Luther groot bezwaar maakte.

Karlstadt bediende toen reeds het Avondmaal (in 1521) zónder biecht en misgewaad. Luther was nog heel Rooms in zijn Avondmaalsleer

(consubstantiatie). Hij bleef een misgewaad dragen en sprak tijdens de mis in het Latijn.

Karlstadt (in 1522) zou er bedenkelijke leringen op na houden. De Bijbel, de theologie en de universiteiten zouden overbodig zijn; het kwam op het **inwendig Woord of getuigenis van de Geest aan**. Daarom werd Karlstadt aangezien als zijnde de gangmaker der dweepers, die een radicale reformatie wilden, in leer én leven. Karlstadt werd gedwongen in zijn universiteit te blijven om niet zijn hervormingen te kunnen doorvoeren! Karlstadt verzette zich wel tegen Luther en zijn Avondmaalsleer, dat Christus daarin niet lichamelijk tegenwoordig was. Karlstadt besloot op een samenkomst met andere Augustijners te Wittenberg om de mis af te schaffen, en was zelf als priester reeds in het huwelijk getreden. Hij zette aan tot beeldenstorm en wilde de gehele geestelijke stand met de gehele theologische wetenschap gaarne afgeschaft zien.

Luther bracht in Wittenberg de gemoederen weer tot rust, maar Karlstadt bleef tóch zijn revolutionaire-hervormende denkbeelden vormen (J.Kurtz Kerkgeschiedenis p.194-206). In 1524 vertrok Karlstadt naar Orlamunde en predikte tegen het vele papisme dat nog in Luther huisde, begon aldaar een beeldenstorm, en leerde openlijk dat Christus niet lichamelijk tegenwoordig was in het Avondmaal. Toen Luther zich naar Orlamunde begaf om Karlstadt tot bedaren te brengen, bekogelde het publiek hem met

stenen en vloeken! Karlstadt begon zich steeds feller af te zetten tegen wat hij noemde '**Luthers geesteloze lettertheologie**'.

Luther is de eer te beurt gevallen in naam dé grote reformator te zijn, maar in wezen moet Karlstadt gezien worden als dé grote reformator van die tijd. Hij was niet een Jehu die maar even in het wilde weg aan het ijveren was voor God. Nee, deze zeer geleerde man was bezielde met Gods Geest en ijverde met verstand van zaken. Géén oppervlakkige reformatie alleen in leer en woorden, maar ook de daad en praktijk! Waren er maar méér van zulke reformatoren geweest, dan zou het er nu heel anders hebben uitgezien! Uit het boek van dr.W.J. Kooiman over Philippus Melancton nog het een en ander over Karlstadt:

Eerste kerstdag 1521 leidde Karlstadt de eredienst in Wittenberg, en tijdens die dienst waren er zo'n 2000 mensen aanwezig. Karlstadt verscheen niet in priestergewaad, maar in een gewoon zwart kleed. In de preek zei hij dat iedereen aan het avondmaal mocht deelnemen die het geloof bezat en een hartelijk verlangen en inwendig berouw bezat. Hij verwierp de biecht en al het vasten. *'Zie hoe Christus u laat deelnemen aan Zijn zaligheid, als gij gelooft'*, aldus Karlstadt. De liturgie las hij niet meer helemaal voor in het Latijn, maar verkort in het Duits. Dit was een historisch moment in de geschiedenis van de Roomse kerk! Hoe durfde Karlstadt!

Het Avondmaal werd nu niet meer een zaak van de clerus alleen, zoals voorheen, maar ook van het publiek, van de gemeente. Velen trilden over heel hun lichaam van spanning, toen zij met hun eigen handen, in opdracht van Karlstadt, het brood van het bord mochten nemen. Eén deelnemer liet het vallen en durfde het niet eens meer oprapen. Wat hier gebeurde was historisch en had grote gevolgen!!

Karlstadt was bereid de Roomse eredienst op vele punten waar deze fout was te wijzigen, en de stadsraad van Wittenberg stemde daarmee in. Zij schafte zelfs de kerkmuziek af (orgels, trompetten, etc. hoorden volgens Karlstadt in een theater en niet in een kerk). Beelden werden verwijderd en vele misstanden in het sociale leven werden aangepakt. Bedelen werd

verboden, een algemene armenkas werd gevormd, en bordelen werden gesloten. Melancton had hiertegen geen bezwaren, maar huiverde wel van de in zijn ogen wat al te ruwe manier waarop Karlstadt dat doorvoerde. Melancton ontbrak de zelfstandigheid en de scherpe blik met vaste hand van een leider als Karlstadt.

Het ging Karlstadt vooral om de persoonlijke geloofs zekerheid, en niet om de bemiddeling van een mens, de priester. Toen Karlstadt een aanval op de kinderdoop ondernam, werd dit Melancton teveel, daar hij niet zo gemakkelijk van zijn Roomse wortels kon loskomen.

De keurvorst Spalatinus moest niet veel van de overgeestelijke Zwickauers hebben, die teveel doordreven, net als Müntzer. Dat waren enige monniken met een grote mystieke invloed. Zij zeiden regelrechte Godsspraken te krijgen. Spalatinus schreef toen aan Melancton, *dat hij eerst eens goed moest onderzoeken of die mensen wel de geestelijke benauwdheden en goddelijke geboorteweën hadden doorgemaakt, en of ze door dood en hel waren heengegaan. Wanneer zij zeggen dat alles bij hen gladjes is verlopen, moet je hen niet erkennen, want dan hebben zij het teken van de Zoon des Mensen niet. De goddelijke majesteit spreekt nooit onmiddellijk in onze ziel, maar spreekt via een media, daar niemand dit zou kunnen verdragen, daar Hij een verterend vuur is. Als je er niet achter komt van welke geest zij zijn, moet je je houden aan de raad van Gamaliël en afwachten!* Dit zijn toch wel indrukwekkende en veelzeggende woorden van een keurvorst!

Karlstadt had voor deze mystieken aanvankelijk nog wel grote hoogachting. Hij hield aan de volledige passiviteit van de mens vast, waardoor de ruimte werd geschapen voor de inwerking van de Geest. Karlstadt ging in zijn streven steeds verder, naar wat hij noemde de oudchristelijke eenvoud en zuiverheid. Toen hij de hogeschool vaarwel zegde, zijn boerenkiel aandeed en ostentatief op de akker ging werken, schreef Luther hem de volgende brief: *Andries, veeg je bril eens af en snuit je neus eens; je blik is wat troebel en je hoofd een beetje verstopt.* Karlstadt hield zich echter aan zijn inzichten en stelde dat de Geest van God **rechtstreeks** in de ziel van de mens spreekt, en dat de Schrift pas betekenis heeft in zoverre als zij met dit inwendig getuigenis des Geestes overeenstemt.

Karlstadt verzette zich tegen alle kerkelijke vormen en noemde dat afgoden. Mogelijk dat Karlstadt in het één of ander te ver heeft doorgedreven, maar dat is hem niet kwalijk te nemen. Aan elk mens kleven gebreken, en wij moeten de hoofdzaken weten te onderscheiden van de bijzaken. Deze grote radicale reformator Andreas von Bodenstein uit Karlstadt is op de volgende bladzij afgedrukt. Dit is de enige beeltenis die er van hem is.

Jehu was ook een voortvarend ijveraar en een geslepen diplomaat. 2Kon.10. Hij gebruikte valse leuzen om zijn goede doel te bereiken, o.a. dat hij Baäl extra wilde dienen en alle priesters daartoe opriep. Die ijver op zichzelf was als het ware Jahweh '**uit het hart gegrepen**', maar ... hij miste de ware liefde tot Jahweh, en week daardoor niet van Jerobeams zonden. Jehu had aanleg en kwaliteiten van een groot reformator, maar was niet gestorven aan zichzelf en begiftigd met de bijzondere Geesteskracht.

De grote radicale reformator, die bij zijn woord de daad voegde, Andreas von Bodenstein uit Karlstadt, doctor en hoogleraar theologie en meester in de rechten.

De boerenoorlog zette door. Luther kon er niets meer tegen doen. Hij schreef toen zijn boek: 'Tegen roof- en moordzuchtige boeren'. Daarin staat dat hij de boeren voornamelijk van drie zonden beschuldigd, nl. dat zij rovers en moordenaars waren geworden, en zij ongehoorzaam waren aan de overheid, die het zwaard Gods niet tevergeefs toebetrouwd was, en tegen hun schelmenstreken.

Luther is hier gelijk aan veel artsen, die wel de kwaal met chemische lapmiddelen bestrijden, maar de oorzaak onaangetast laten voortwoekeren. Luther riep tevens de overheden op de boeren met geweld neer te slaan. "Steekt, slaat dood, verwoegt hen!" klonk het in zijn geschrift. En dat deden de overheden dan ook gewillig. Dit hun geweld overtrof verre datgene wat de boeren hadden gedaan. Hierdoor werd Luther in Duitsland de minst populaire man!

Luther heeft deze strijdkreet en opzet van de overheden tegen de boeren nooit herroepen, maar zich er op beroemd in later tijd, dat hij opdracht had gegeven om de boeren dood te slaan!

De les voor ons

Vraagt de Bijbel van ons een blinde gehoorzaamheid aan Ceasar, aan de Overheid, aan het zogenaamde 'Bevoegd Gezag'? Wij mogen toch niet Babylon en haar machthebbers gehoorzamen?

Daarbij wijzen wij naar Rom.13, 1Petr.2 en Titus 3.

1 ¶ *Alle ziel zij den machten, over [haar] gesteld, onderworpen; want er is geen macht dan van God, en de machten, die er zijn, die zijn van God geordineerd.* 2 *Alzo dat die zich tegen de macht stelt, de ordinantie van God wederstaat; en die ze wederstaan, zullen over zichzelf een oordeel halen.* 3 *Want de oversten zijn niet [tot] een vreze den goeden werken, maar den kwaden. Wilt gij nu de macht niet vrezen, doe het goede, en gij zult lof van haar hebben;*

1Petr.2:13 ¶ *Zijt dan alle menselijke ordening onderdanig, om des Heeren wil; hetzij den koning, als de opperste macht hebbende; 14 Hetzij den stadhouderen, als die van hem gezonden worden, tot straf wel der kwaaddoeners, maar [tot] prijs dergenen, die goed doen.*

Wij stellen voorop dat wij geen enkele macht of autoriteit dienen te gehoorzamen die ons beveelt dingen te doen die tegen de Woorden van Jahweh en de natuurweten indruisen!

Zie maar wat de vroedvrouwen Pua en Sua deden in Ex.1:15-20. Zij gehoorzaamden de wet van Farao niet, en God zegende hen!

Zie ook Rachab die de verspieters verborg en haar eigen autoriteiten om de tuin leidde, en juist daardoor in het leven werd gespaard, Joz.2:1-3. Zij wordt zelfs geprezen in Hebr.11, in de lijst van geloofshelden!

Er kunnen omstandigheden zijn dat men de waarheid niet kán en niet mág zeggen. Dat is ethisch gecompliceerd. Men zou zich, door de waarheid te zeggen, aan trouwbreuk schuldig kunnen maken. Wanneer men ons met kwade bedoelingen tracht uit te horen over dingen die hen niet aangaan, is men niet fout als men dezulken in het ongewisse laat. Het kan soms de enige uitweg zijn om b.v iemand opzettelijk de verkeerde kant op te sturen. Zo deed Rachab, en ook de vrouw die de twee verspieters van David in een put deed gaan, toedekte, en de ondervragers de verkeerde kant uitzond. Rachab had géén andere keus: òf de mannen en zichzelf uitleveren aan het bevoegd gezag (dat was zinloos), òf zij moest de tegenpartij met een kluitje het riet insturen. Dat was zinvol.

Ook de godzalige Daniël, die aan Babylons hof verkeerde, gehoorzaamde het gebod des konings niet, Dan.6:16 maar bleef driemaal daags bidden, en belandde daardoor in de leeuwenkuil. Ook zijn drie vrienden gehoorzaamden de koning niet om voor het beeld te buigen, en werden daarom in de vurige oven geworpen.

Verschilt in dezen het zgn O.T. van het N.T.? Velen menen van wel. Nee, in Joh.19:8,9,10 zien wij dat Jezus zweeg voor Pilatus, en niet Pilatus had autoriteit, maar Jezus! In Hand.5:27-29 en 40 lezen wij dat de discipelen niet meer het evangelie mochten prediken. Petrus zei dat men Gode méér moest gehoorzamen dan de mensen, en hij predikte gewoon verder! Zo staan er in de Bijbel vele voorbeelden van ongehoorzaamheid aan de gevestigde overheden en machten. Dit is niet in strijd met Rom.13:1; 1Petr.2:13.

Algemeen denkt men dat er twee soorten autoriteiten zijn, n.l. een Goddelijke en een wereldlijke. Rom.13 leert ons dat de enige ware autoriteit alleen van God afkomt, en die alleen moet men gehoorzamen, daar deze de kwaaddoeners straft. Een overheid die de kwaaddoeners liefkoost, drugs verstrekt aan verslaafden, abortus en euthanasie wettigt, torenhoge belastingen uitschrijft, etc., is niet in overeenstemming met de Bijbel, Rom.13:1. Een overheid die mensen wil dwingen zich te laten inenten met gif en troep, drinkwater fluorideert, overal vergunningen voor eist, eigen noodlijdenden en woningzoekenden onder haar bevolking achterstelt en allochtonen voortrekt, is géén gehoorzaamheid waardig! Uit Hosea 8:4 blijkt dat zij zichzelf die macht hebben aangematigd, een macht die niet uit God is.

Zij hebben koningen gemaakt, maar niet uit Mij; zij hebben vorsten gesteld, maar Ik heb hen niet gekend; van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgoden gemaakt, opdat zij uitgeroeid worden.

Zulk een overheid eerbiedigt en handhaaft niet de Goddelijke wetten. De vraag aan de Heiland over het betalen van belastingen. Hij antwoordt dat men een penning van de keizer moest laten zien. Dan zegt Hij wijs, aan de keizer te betalen dat van de keizer is, en Gode te betalen dat van God is. Nu is er **niets** van de keizer, daar de keizer zichzelf alles toe-eigende, en álles is van God, en wij zijn pachters. De Heiland betaalde expres in buitenlandse valuta toen men van Hem belasting wilde innen. Mattheus.17:24. Er is volgens Jakobus slechts één enig Wetgever, 4:12,

en alle andere autoriteiten en wetgevers zijn daarmee aan de kaak gesteld. Jes.10:1-2 spreekt het 'wee' uit over al die wetten. Christenen mogen en behoeven zich volgens 1Petr.5:9 **niet** te laten uitbuiten. Weerstand bieden aan tirannie en onderdrukking is Bijbels gerechtvaardigd. Ook in ons volkslied spreken daarvan de regels, over de 'tirannie verdrijven'. Christenen mogen immers geen twee heren dienen! Wanneer wij in het nauw worden gedreven mogen wij weerstand bieden en onszelf verdedigen. Wij moeten de problemen niet zelf opzoeken, zie Joh.7:1, maar mogen pas naar het zwaard grijpen als men ons aanvalt en/of het leven onmogelijk maakt. Men duwt ons in het isolement.

Wij mogen geen slaven worden van mensen, 1Cor.7:23

Gij zijt duur gekocht, wordt geen dienstknechten der mensen.

Lezenswaard is het boekje van pastor P. Peters: Authority, resistance or obedience, P.O.Box 766, La Porte, Col.80535. USA.

Uit al het voorgaande blijkt hoe men zal moeten handelen in een situatie als ontstaan is in Zuid Afrika, waar men ons broedervolk in de tang heeft, in de wurggreep. Daar zullen de boeren zichzelf straks via een 'boerenoorlog' weer vrij moeten vechten, indien er voortijds geen wonder van Boven geschiedt. Maar ook wij die hier leven in het zogenaamd 'vrije Westen', wij leven in slavernij en dienst aan vreemde, god-onterende autoriteiten. En de christenen zijn er blind voor. Ook de SGP is er blind voor, of men wil het niet zien. Men moet een eed afleggen op de grondwet, waarin abortus en euthanasie legaal is verklaard. Hoe kan men dat met een christelijk geweten volbrengen?

Ook hier in het Westen moet er een wonder gebeuren. Wij zijn volledig ingepalmd en onder de macht van 'Big Brother' gekomen. Maatschappelijk gezien is het voor ons een onmogelijke zaak om in deze wereld te leven naar Gods wetten. Allerlei wetten en systemen dwingen ons mee te doen aan het Babylonische systeem, het antichristelijke gedachtegoed.

Ook heden is er een **Radicale of Totale Reformatie** nodig. Op religieus terrein stuit dit reeds op groot verzet. Laat staan op politiek en maatschappelijk terrein. Toch moeten wij ons gesteund weten in God en Zijn Wet. Wij moeten de vreugde der Wet ervaren.

Het Hebreeuwse woord **gein** betekent vreugde, en hiervan is het woord **genade** afkomstig. Het christelijke wettige leven is daarom geen bekrompen en zwaarmoedig leven. Niet wettisch farizeïsme, maar een wettig leven, omdat wij zijn gaan inzien dat de Wet en wetten van Jahweh ons welzijn beogen; de wet is volmaakt, beschermt ons, garandeert het goede.

De wet is geen dwangbuis, maar is het instructieboek, de gids voor ons bestaan, voor een goede relatie met Jahweh en omgang met anderen. De Wet is geen ijzeren kooi waarin de christen zich bevindt; nee, de gelovige is tot vrijheid geroepen. Niet dat hij de Wet aan z'n laars lapt, maar hij staat er soms ook weleens helemaal bóven, zoals David van de toonbroden nam in tijd van nood, hetgeen feitelijk niet geoorloofd was. Matth.12:1.

Dit is een geheim dat wij moeten leren, en dat leert men slechts door veel verdrukking heen! Andere leefwijzen voeren naar het verderf, maar de wet heeft het beste met ons voor.

De Reformatie en gehoorzaamheid aan het bevoegd gezag

De Reformatie predikte vrijheid van godsdienst. Dit was de enig mogelijke vorm van leven en belijden, zagen zij. Tegenwoordig meent men dat godsdienstvrijheid betekent of inhoudt dat iedereen mag geloven en praktiseren wat hij wil, zonder dat een wereldlijke staat er zich mee bemoeit. Nee, dat is geen godsdienstvrijheid!

Het moet zijn dat een gelovige door de kerk volkomen vrijgelaten wordt voor wat betreft zijn geloof en de praktische uitwerking daarvan. Alle kerken oefenen immers macht uit over hun leden wanneer deze andersdenkenden zijn of worden. De macht welke men de staat ontzegt, oefent men zelf uit over eigen leden. Onder het mom van 'Gods genade' is het een kerklid niet geoorloofd te geloven wat hij zelf wil. De kerk verwacht in feite van de staat dat zij christelijker is dan zijzelf!

De scheiding tussen kerk en staat is pas lange tijd na de Reformatie ontstaan. Eerder was er alleen de heilige Roomse Kerk, het Heilige Roomse Rijk. Zelfs keizers en koningen regeerden bij de gratie van de paus. Een keizer werd door de paus tot onder-diaken gewijd. De kerk monopoliseerde reeds honderden jaren de hele samenleving. Dus hebben de Hervormers niet de staat, maar de kerk aangevochten in hun strijd om godsdienstvrijheid.

Het is een staaltje van durf, geloof en waarheidszin geweest van de Hervormers zich tegen deze Roomse grootmacht te keren! Hun eis was simpel dat de kerk géén gezag mocht uitoefenen over iemands geloof.

Johannes Huss, voorloper van de hervorming, stelde in zijn boek 'De Kerk' het Woord bóven de kerk, en eiste dat de kerk zich in alles aan dat Woord zou onderwerpen, naar Ef.5:24. Hierdoor werd de almachtige kerk van haar fundament gestoten, en zou Huss haar stoelpoten hebben doorgezaagd. Dit kostte Huss zijn leven!

Het enige antwoord dat Rome aan de Hervormers gaf was: *onderwerp u aan de kerk, herroep uw stellingen! Herroep, dat wil zeggen in het Latijn 'Revoca'.*

Luther beantwoordde dit met: Ik protesteer! Ik protesteer plechtig tegen de manier en zonderlinge aanmatiging om mij tot herroepen te dwingen zónder mij weerlegd te hebben.

Op de Rijksdag te Worms zei Luther: *Ik kan mijn geloof niet onderwerpen aan de Paus of aan de concilies, de kerk. Zo ik niet overtuigd wordt uit de Schriftplaatsen die ik heb aangevoerd, en zo mijn geweten niet gebonden wordt door het Woord van God, kan en zal ik niet herroepen!*

Praktische overwegingen:

Hoe handelden de geloofshelden uit de Bijbel t.o.v. het Slangenzaad? Jakob en Ezau, David, etc. en ook de martelaren, hoe hebben zij geweigerd de autoriteiten te gehoorzamen!

De geschiedenis herhaalt zich. Ook momenteel worden de boeren massaal in de wurggreep gehouden met het mestbeleid, en door het controle-systeem van de 1-mei-telling, etc.

De overheid geeft de boeren overal de schuld van, maar is zélf dikwijls de oorzaak van wanbeleid. De overheid is alzo het kwaad in zichzelf. De overheid zelf is oorzaak van verzet, en zet aan tot revolutie.

Jer.50-51 toont zonneklaar de ondergang van Babel en het herstel van het Israël der twaalf stammen.

Wij, wij zijn gelijk aan onze voorvaders in Egypte. Wij zijn een weerloos volk geworden, levend onder de Babylonische slavernij. Doordat er zogenaamd nog grote welvaart zou zijn, zijn veler ogen

verblind en accepteert men de uitbuiting van bovenaf. Echter, goed beschouwd, zijn wij er zeer ellendig aan toe. Wij kunnen niets doen tegen deze overmacht. Wij hebben onszelf machteloos laten maken. Dát is de list van het Slangenzaad om langzaam maar zeker, beetje bij beetje aan de macht te komen. Onze bevrijding is zeker en definitief! Het Vrouwenzaad zal de kop van het Slangenzaad vermorzelen! Het Messiaans Vrederijk zal spoedig aanbreken.

Het voorbeeld van koning David

Wanneer David vandaag de dag geleefd zou hebben, zouden de autoriteiten hun handen vol hebben gehad aan de behandeling van allerlei mysterieuze affaires waarmee hij hen zou opzadelen.

Zij, het bevoegd gezag, zou voortdurend azen op David om hem te pakken te krijgen. Steeds lukt het hem om uit hun handen te blijven. Hij is ongrijpbaar. Men kan het niet uitstaan.

Wat maakte David tot wat hij was, n.l. de ‘‘ongrijpbare’’?

Dat was het **geloof** en daardoor zijn relatie tot God, zodat hij een man naar Gods hart was, 1Sam.13:14; Hand.13:32. David hield Gods geboden, en hij volgde Jahweh met zijn ganse hart, om te doen alleen dat recht was in Gods ogen, 1Kon.14:8.

Daarbij stond Davids hart open voor hemels onderwijs, Psalm.144:1, om zichzelf volkomen in te zetten voor Gods zaak en de oorlogen van Jahweh te voeren. En tenslotte had David inzicht, ervaring en geslepenheid opgedaan in zijn leven. Hij doorzag direct een zaak, 1Sam.17:26-36. De werkwijze van David toont ons de uitkomst, en dat was goed. Het is wel een leven vol wederwaardigheden, maar overal werd Hij gered en door Hogerhand beschermd. Hij pleegde overleg met Jahweh, en dát is hoofdzaak, 2Sam.5:19. Hij voerde zijn missies dan ook uit in overleg met Jahweh, en Hij onderrichtte Davids vingers ten strijde.

Davids' missies waren o.a.

- a) Topgeheim, te zien bij Achimelech, 1Sam.21:2.
- b) Valse voorlichting en bedrog, zoals in 1Sam.19:13 waar hij Michal een pop in bed laat leggen om Saul beet te nemen.
- c) Simulering, doen alsof hij gek was bij Achis, 1Sam.21:13.
- d) Sporen uitwissen, 1Sam.27:11, om te voorkomen dat er bewijslast tegen hem kon worden aangebracht.
- e) Integreren en misleiden, zie 2Sam.15:34 en hfst.17. waar hij Husaï opdracht gaf de goede raad van Achitofel te vernietigen.

Wij lezen dat Jahweh David overal behoevende, 2Sam.8:6.

Davids ' leven was een turbulent leven, zie 2Sam.22, waar het schone lof- en danklied opgetekend staat. Hij was een man van moed en kracht, rijk aan inzicht en tactisch, een man van zonde én berouw, 2Sam.12:13. Hij kon een groot fantast zijn en liegen alsof het gedrukt stond, om zijn leven te redden. Hij is de strijder met God, dus een échte Israëliet!

Hij was onnaspeurlijk, handelde mysterieus en was ongrijpbaar. Hij wist het ideële doel, dat is Gods zaak, te plaatsen boven eigen voordeel, om in Hem overwinnaar te zijn voor het goede, voor gerechtigheid. David was daarin een type van de Messias. Hij was uit één en dezelfde lap gescheurd, Openb.5:5, 17:14, n.l. uit de wortel Davids.

Vandaag de dag zou men David in de pers typeren als een uiterst gladde figuur, met een gladde tong en grenzeloze fantasie, gepaard met grove brutaliteit, verzet tegen alle gezag, brutaal, schizofreen, griezellig figuur, supernationalist, etc. Hij zou wel intelligent worden genoemd, maar onbetrouwbaar, iemand die niet in deze maatschappij past en zich niet wil aanpassen. Niet ongevoelig, 2Sam.3:39, maar toch wreed en hard.

Al met al, David zou vandaag de dag een heel dossier bij Justitie hebben liggen, daar hij niet kon wennen aan het harnas dat Saul hem gaf, maar gewoon ten strijde ging zoals hij was, vertrouwend op Gods almacht. Met een stok en vijf stenen trok hij Goliad tegemoet, én overwon! Hij was geen man van vormelijkheid. Hij was een strijdbaar held, gewoon, oprecht, in volle afhankelijkheid! Alleenstrijders worden niet geboren, maar gemaakt!

Het voorbeeld van Job

Wanneer Job heden ten dage zou geleefd hebben zouden alle verzekeringsmaatschappijen met de handen in hun haren hebben gezeten van wanhoop.

Job zou eens een goede klant zijn geweest voor de verzekeraars. Hij had tien kinderen, en zeg nu eens voor elk kind een levensverzekering van 250.000 euro, dat is totaal 2.500.000,—, hetwelk een goede premie oplevert. Dan de bedrijfsverzekeringen, o.a. voor 10.000 schapen, 6000 kamelen, 1000 ossen, 1000 ezellinnen, en dan het personeel en de opstallen, goed voor twee miljoen euro, waarover premie moet worden betaald.

Job was een goede klant, betaalde altijd de premie goed, totdat....., totdat hij op één dag álles verloor!

De verzekeraar schrok zich beroerd. Dát moet opzet zijn. Men laat politieonderzoek doen. Job is verdachte en wordt vastgezet en verhoord. Zelfs Jobs beste vrienden geloven niet in zijn onschuld. Justitie én verzekeraar zijn blij dat zelfs Jobs' 'vrienden in zijn nadeel spreken. Mogelijk worden steekpenningen uitbetaald, dat hoort er nu eenmaal bij in deze maatschappij, zodat men Job van kwade trouw mag beschuldigen, en men niet uit hoeft te betalen! Om dat laatste gaat het immers!

Job wordt weer vrijgelaten en kan gaan procederen om zijn recht te halen. Maar waarvan moet Job procederen? Wij zien, het recht moet duur worden betaald, en dan nóg vangt men dikwijls bot en geen haring.

Toch wordt Job weer welvarend en herstelt langzaam maar zeker. Job heeft zijn lesje geleerd. Geen verzekeringsmij wil Job nog als klant accepteren. Job staat voor altijd op de zwarte lijst in de computer. Eens verdacht, altijd verdacht!

Geen nood. Job vertrouwt op God, en de beproeving heeft hem veel geleerd. Lijdzaamheid is een deugd die men leert door verdrukking heen, Jak.5:11, waar aan het eind van de rit getoond wordt dat God zeer barmhartig is en een Ontfermer.

Hoe het behoort te zijn, nl. schadevergoeding volgens de Wet

Wij leven in een wereld waarin nog het Babylonische systeem wordt gehanteerd. Het Slangenzaad zit nog op de troon, en daarom zullen wij op weinig of geen recht moeten rekenen als christen.

Wij zijn pachters van de Schepper. Het eigendom dat ons is toebetrouwd is 'heilig'. Wij hebben dat in bewaring en zijn verantwoording schuldig aan God.

Wie het eigendom van iemand anders aantast stelt zich schuldig aan de Wet van Jahweh, gelijk Achab tegen Naboth. Diefstal is zonde, en reeds het begeren van andermans goed valt daaronder.

De wet bevat de volgende bepalingen voor Israëlieten:

1. Ex.22:1.....Een dief moet het gestolene dubbel teruggeven, en viervoudig als het een schaaap betrof; ja zelfs vijfvoudig als het opzet was en een os betrof waarmee de ander zijn werk moest verrichten. Een dief die uit honger steelt mag men geen verachting aandoen. Eventueel geeft hij het later zevenvoudig terug. Spr.6:30.

In Lev.6:3 moet iets dat teruggegeven wordt met éénvijfde deel worden verhoogd. Zacheüs gaf vierdubbel terug, Luk.19:8.

Momenteel denkt men dat schadevergoeding van een paar procenten reeds voldoende is. Men scheidt de klanten af met een fooi. Dat is geen recht-doen!

Men ziet er aan voorbij dat de directe schade voor mensen reeds heel moeilijk is om te verwerken. De immateriële schade onderschat men volkomen. Betaalt een verzekering de directe schade niet eens uit, om wat voor reden dan ook, dan wordt het leed dubbel zwaar, ja vervier- tot zevendubbeld!

Door zich niet aan de polis te houden brengt de verzekeraar de klant in levensgrote problemen met verstrekkende gevolgen.

Schadevergoeding is niet maar een tevredenstelling. Nee, degene die iemand leed aandoet moet schadevergoeding zien en ervaren als een straf! Verzekeraars kunnen zich bijzonder misdadig opstellen als het op uitbetalen aankomt. Dan moet de overheid een hoge straf opleggen. Maar dat wordt nooit gedaan. Grote instellingen genieten veeleer de volledige bescherming en gunst van overheden. De Overheid of het Bevoegd Gezag moet de burger in bescherming nemen, maar wie beschermt de burger tegen de Overheid?

Jakobus 5 vermaant ons tot lankmoedigheid. Moeten wij alles slikken en over ons heen laten lopen? Niet in alle gevallen. Er zijn talloze voorbeelden, zoals wij hebben zien, van verzet te noemen in de Bijbel. Ook Simson bad om wraak voor zijn twee ogen. Aan echte Israëlieten wanneer zij ons onrecht aandoen mogen wij ons niet wreken, maar aan het Slangenzaad wel, wanneer wij daartoe door het geloof mogelijkheden zien en krijgen.

Er dient voortgaande reformatie te zijn, gericht op waarheidsvinding. Halverwege genoeg nemen met de reeds behaalde resultaten leidt niet tot het volle licht. Men begint met een reformatie en weet niet waar men eindigt en wat er onderweg aan ballast overboord moet. Nieuwe wijn moet in nieuwe lederen zakken.